

10:e söndagen e tref, 20240804
Samlande rubrik:Nådens gåvor.

Ni kanske har hört talas om uttrycket ”att bära frukt”? I dagens bibeltext stöter vi på just det uttrycket. Men - detta sagt med humor: Texten handlar inte om att bedriva torghandel och bära frukt för försäljning.

Så med den inledningen tar vi del av evangelietexten. Den är en liknelse som Jesus undervisar sina lärjungar enskilt med.

Joh 15:1-9 Jag är den sanna vinstocken, och min fader är vindlaren. 2 Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort, och varje gren som bär frukt ansar han, så att den bär mer frukt. 3 Ni är redan ansade genom ordet som jag har förkunnat för er. 4 Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det om ni inte är kvar i mig. 5 Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt: utan mig kan ni ingenting göra. 6 Den som inte är kvar i mig blir som grenarna som kastas bort och vissnar; de samlas ihop och läggs på elden och bränns upp. 7 Om ni blir kvar i mig och mina ord blir kvar i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det. 8 Min fader förhärligas när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar. 9 Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek.

Dags för biblisk allmänbildning! Texterna i vår psalmbok innehåller inte hela bibeln. En text som saknas är det Paulus skrev till församlingborna i Rom. Han går igenom vad det innebär att vara en församlingsmedlem: Att vara en levande gren! I stället för en vinstock använder han ett olivträd. Vi tar del av vad han skriver:

Rom 11:17-23 17 Om några av olivträdets grenar har brutits bort och du, som är en gren av en vildoliv, har ympats in i stället och får del av saven från det äkta trädets rot, 18 så förhäv dig inte över de andra grenarna. Om du gör det skall du veta: **det är inte du som bär roten utan roten som bär dig.** 19 Nu säger du kanske att grenarna bröts bort för att du skulle ympas in. 20 Ja visst, **de bröts bort därför att de inte trodde, men du är kvar därför att du tror.** Var inte övermodig utan ta dig i akt; 21 ty om Gud inte skonade de ursprungliga grenarna skall han inte heller skona dig. 22 Du ser att Gud är både god och sträng: sträng mot dem som har fallit, god mot dig **om du håller fast vid hans godhet**; annars blir också du bortskuren. 23 De andra blir däremot inympade, **såvida de inte framhärdar i sin otro.** Det står i Guds makt att ympa in dem igen.

Paulus är tydlig: Vi skall inte förhäva oss. Att vi blivit kallade till en evighet i Guds närvaro är inte vår egen förtjänst. Det är en gåva där Gud faktiskt ställer krav på oss: Att du och jag tror och litar på att Jesus är Guds son och att han öppnat himlens port för oss genom sin försoning.

När jag fyllde 55 år fick jag en byggsats till ett modellflygplan av min släkt. Jag minns fortfarande det outtalade kravet att både bygga modellen och!!! att därutöver lära mig flyga den! En kristallvas är kravlös.

Så är det också med kallelsen till att vara Jesu lärjunge. Kallelsen kräver ett omhändertagande. Det går inte att ställa undan kallelsen i ett hörn så som man kan ställa undan en kristallvas. När jag fick modellen, kommer jag ihåg att jag tänkte: Varför fick jag inte en kristallvas?

Genom att ta sig an – jag hittar inga bättre ord – Jesu kallelse, så börjar också en omedveten förändring av våra värderingar och handlingar. Från själviskhet till osjälviskhet. Så hur ser min och din gren ut? Bär den frukt, eller behöver den beskäras?

Jag avslutar med Guds gåva till dej och mej:

Ef 2:8-10 Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, **Guds gåva är det.** 9 Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig. 10 Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att **göra de goda gärningar** som Gud från början har bestämt oss till.